

18 листопада 2016 року на 93-му році пішов з життя відомий та видатний вчений, педагог, лікар, двічі Лауреат Державної премії України, заслужений діяч науки України

ПАМ'ЯТІ СКЛЯРЕНКА ЄВГЕНА ТИМОФІЙОВИЧА

Життя Є.Т. Скляренка – яскравий приклад благородного служіння своїй Батьківщині, обраній справі, вірності своїм ідеалам та переконанням. Перші кроки на шляху становлення спеціаліста-лікаря та науковця Євген Тимофійович почав у далекому 1945 році, коли одразу після демобілізації, у тяжких умовах післявоєнного будівництва, молодий боєць Радянської Армії почав навчатися великій медицині спочатку у Вінницькому, а потім у Львівському медичному інституті, який і закінчив з відзнакою у 1951 році. По закінченню вищого медичного навчального закладу був направлений на посаду завідувачого Шевченківською дільничною лікарнею Кілійського району Одеської області. Вже тоді молодий лікар виділявся серед своїх колег прагненням до знань, підвищення своїх професійних навиків та умінь науково обґрунтувати результати профілактично-лікувальної роботи.

Творчий науковий підхід до розв'язання питань, що виникають під час практичної діяльності, постійний пошук нового, бажання творити та зробити значно більше, ніж це можливо в умовах дільничної лікарні обумовлюють приїзд Є.Т. Скляренка у 1952 році до Києва. Тут вся подальша наукова, педагогічна та практична діяль-

ність Євгена Тимофійовича пов'язана спочатку з Інститутом травматології та ортопедії НАМН України (з 1952 по 1977 роки), а у подальшому з Національним медичним університетом імені акад. О.О. Богомольця (з 1977 року до останніх днів життя).

В Інституті травматології та ортопедії НАМН України Є.Т.Скляренко пройшов шлях від клінічного ординатора до доктора медичних наук, професора, керівника клініки захворювань суглобів у дорослих. У колективі інституту, в якому працювали та творили видатні всесвітньо відомі вчені-ортопеди-травматологи проф. О.Г. Єлеський, проф. Г.Є. Фрумїна та ін., Євген Тимофійович Скляренко розкрив свій яскравий творчий талант науковця-дослідника та хірурга-новатора, який завжди йшов попереду у вирішенні науково-практичних задач травматології та ортопедії. Особливо велику роль у формуванні Євгена Тимофійовича як вченого та як клініциста безпосередньо зіграв його вчитель, професор К.М. Клімов.

У 1959 році Є. Т. Скляренко захистив кандидатську дисертацію на тему “Оперативне лікування переломів вертлюгової області”, а у 1966 році докторську на тему “Хірургічне лікування хворих на ревматоїдний артрит у III ст.”, у 1968

році отримав вчене звання професора. У ці та наступні роки Є.Т. Складенко активно та успішно працював над найбільш актуальними проблемами травматології та ортопедії, виконував велику консультативну та лікувальну роботу і займався підготовкою асистентів та спеціалістів високої кваліфікації для медицини своєї Батьківщини та за кордон.

Під час педагогічної роботи Є.Т. Складенка на посаді завідуючого кафедри травматології та ортопедії Національного медичного університету імені акад. О.О. Богомольця (до 1997 року) та потім професора цієї кафедри яскраво розкрився його таланти видатного педагога, який за 20 років виховав багато висококваліфікованих спеціалістів-лікарів та науковців, що зараз працюють в Україні та за її межами.

Багатогранною була і громадська діяльність проф. Є.Т. Складенка. Він неодноразово обирався членом правління Всесоюзних та Республіканських наукових товариств ортопедів-травматологів та ревматологів, членом правління і заступником голови наукового товариства ревматологів України, головою І Національного конгресу ревматологів, був головним редактором науково-практичного фахового журналу "Літопис травматології та ортопедії".

Євген Тимофійович Складенко – обдарована творча особистість. З під його пера вийшла не

одна поетична збірка, де автор виклав своє життєве кредо, любов до Батьківщини та громадську позицію. В одному з його віршів читаємо:

Я вдячний долі, вдячний Богу
За ту даровану дорогу,
Яку дісталось долать.
За працю ширю для народу,
За віру вічну свого роду,
Стремління істини шукать!

Вже півсторіччя на передовій!
Літа пройшли, вірніше пролетіли
І ні на крок з тобою, друже мій
Не відійшли, бо боротьбою жили.
Своє життя віддали за життя!
У боротьбі черпали мужність, сили.
Хіба є в світі вищі почуття
Ніж ті, коли батькам рятуєш сина?
Нам притаманна чуйність, співчуття
Душею, серцем горе розуміти.
Твій труд несе здоров'ю вороття:
Для цього варто жити і служити.

Для багатьох наш колега, товариш, вчитель Євген Тимофійович Складенко завжди залишатиметься прикладом у роботі та особистому житті. Світла йому пам'ять!

*Правління ВГО «Українська асоціація ортопедів-травматологів»
Редакція журналу «Літопис травматології та ортопедії»
Колектив Національного медичного університету імені О.О. Богомольця
Колектив ДУ «Інститут травматології та ортопедії НАМН України»*